

Bencsik András: Terra incognita

2014 június 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hol van Fehéroroszország? Mi a fővárosa? Milyen nyelven beszélnek ott az emberek? Hogyan élnek? Milyenek a hétköznapiak Oroszországban? Milyen nyelven beszél Azerbajdzsán népe? Mit tudunk Kazahsztánról? Merre van Örményország?

Mi közünk van hozzájuk?... És így tovább. Kérdések hosszú sora, válasz nélkül. Még rosszabb a helyzet, mert már

kérdések sincsenek, ezeket is úgy kellett el?kaparni.

Az Európai Uniótól keletre nincs élet, vagy ha van, az nem érdekes – körülbelül ez a mai közfelfogás, melynek alapjául a keleti típusú – bár nyugati gyökere? – kommunizmusba való jogos és indokolt beleundorodás szolgált, azonban e gyakorlat mára azt eredményezte, hogy az uniós polgár számára a világ valahol Magyarország és Lengyelország keleti határainál véget ér. Ami azon túl van, az az ?r, vagy jobb esetben (középiskolai érettségi) valami halvány és elnagyolt kép a fentebb említett országokról. A még m?veltebbeknek talán bejön Sziijjártó Péter, aki Orbán Viktor miniszterelnök megbízásából menetrendszer?en utazik Keletre kapcsolatokat építeni, mert ez fontos üzleti vállalkozás.

A nyugati létforma és a liberális demokráciák elsöpr? diadala átalakította az európai ember gondolkodását: egyfel?l felszabadította a félelmek és megkötöttségek, a komplexusok gyötrelmei alól, ami a volt kelet-európai blokk lakóinak életét tönkretette, ugyanakkor lesz?kította világlátását egy sz?k térségre, a szép Európai Unióra, s gondolkodási mechanizmusát is ebbe az irányba terelte. Rendkívül precíz, árnyalt és szórakoztató képet lehet rajzolni az uniós polgár életformájáról, sajátosan euroatlanti, vagyis amerikai mintájú életvitelér?l, értékrendjér?l, de ugyanilyen hosszasan lehetne beszélni e létforma s a benne él? ember válságáról, besz?külésének drámai következményeir?l, durván szólva, Európa aggasztó ütem? meszticizálódásáról, ahogy a beáramló, mind nagyobb idegen populáció tömegénél fogva már nem képes beolvadni, azonban eredeti identitását, otthonát elveszítvén egy torz identitást épít ki magának, egy rontott kultúrát, ami a vidám kis európai ember kényelmes életét egyre nagyobb mértékben fenyegeti.

Mivel nincs információnk a közvetlen szomszédunkban lév? világról, az a tévhit er?södik meg bennünk, hogy lényegében véve nincs ott semmi, legföljebb valamilyen vegetáció, ahogy Karinthy mondaná, a vanás. Vannak ott emberek, akik csak úgy vannak. Mivel mi semmit nem tudunk róluk, nyilvánvalóan nincs ott semmi érdekes, amit tudnunk kellene. Terra incognita. Nem kicsi terület. Körülbelül hatszor akkora, mint az egész általunk átlátott világ, és körülbelül hatszor annyian élnek benne. Hiába. Mi nem veszünk róla tudomást.

Láttunk az elmúlt években mondjuk egy orosz filmet? Vagy egy litvánt, egy örményt, egy kazahot, egy grúz? El lehet képzelni józan ésszel, hogy a világ t?lünk keletre es? végtelen térségeiben, ahol Csehov, Gogol, Muszorgszkij, Chagall vagy éppen Rusztaveli népei élnek, hogy az elmúlt negyedszázadban e népek nem voltak képesek egyetlen, legalább Bruce Willishez vagy Conchita Wursthoz mérhet? kulturális h?st kiállítani?

Az ukrainai válság hirtelen közel hozta ezt az elfelejtett, ismeretlen világot. Az aggasztóan egyoldalú európai média azonban e válságnak csupán az amerikanizált változatát engedi látni, amit az Európai Boldog Barakkban látni szabad és látni kell. Pedig Európa egységes, és valahol nagyon messze, az Urál hegység láncainál ér véget.

Bencsik András

Demokrata, 2014/24. szám, június 11.

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló